

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg tror ikke, præsident Chirac kun har kigget på forhistorien, selv om han uden tvivl har gjort det. Han vil også gerne skrive historiebøger om sig selv, for sådan er fransk mentalitet. Men Frankrigs atomstrategi er klar og tydelig: Ud med amerikanerne, ind med franskmændene! Det gælder både i NATO- og Vestuniondiskussionen.

Arne Melchior (CD):

Der kan ikke herske tvivl om, at når nogen vil skrive dette århundredes historie, bliver en af de virkelige succeshistorier den om NATO. NATO er uden enhver tvivl verdenshistoriens mest omfattende og mest vellykkede fredsbevarende alliance.

Jeg skal erindre om, at CD's stifter, hr. Erhard Jakobsen, allerede i 1973 sagde, at det var en forudsætning for at være medlem af CD, at man gik 150 procent ind for NATO og det daværende EF, og det gælder stadig. Vi er glade, taknemmelige og helhjertede støtter af, at Danmark er medlem af NATO.

I det hele taget bør vi selvfølgelig være med overalt, når det gælder om at bevare freden, og hjælpe andre til at skabe fred med råd og dåd, og det gør vi allerede i vid udstrækning. Men da jeg ikke kan sige så forfærdelig meget nyt om NATO, vil jeg i det mindste i denne debat nævne WEU og komme med et hjertesuk over, at vi ikke også er med ved bordet her, hvor formålet er det samme, og hvor der kan gøres og er blevet gjort gode gerninger.

Jeg skal kort komme tilbage til det spørgsmål, som jeg har diskuteret med hr. Gert Petersen, nemlig om Rusland som en fjende. I en kort bemærkning fik jeg mindet om, at Danmark har støttet Rusland økonomisk på en lang, lang, lang, lang række felter – fagforeninger, miljøformål, demokratiseringsformål osv. – og at det ikke var tilfældet, dengang landet hed Sovjetunionen. Det er klart, at der er sket noget nyt i en god og positiv retning.

Men jeg vil også gentage, at vist er der da en sikkerhedsrisiko ved et vakuum, som fru Annette Just var inde på. Alene det, at man ikke ved, hvor Rusland går hen om 3 måneder eller 2 år, skaber selvfølgelig så megen usikkerhed, at det er risikabelt. Situationen bliver forhåbentlig aldrig farlig, men det må da bekymre, når man ikke ved, hvad vej det vil gå.

Og så må man altså spørge, hvorfor hr. Albrechtsen går herop indtil flere gange og forsøger at drive en kile ind mellem regeringspartierne.

Det må vel være det, der har været hans højere mening med at udfritte hr. Estrup om, hvorvidt han ville stemme for en dagsorden om, at Danmark skal kæmpe for, at Rusland bliver optaget i NATO. Fru Annette Just har allerede udmærket sagt: De har jo ikke engang søgt.

Hvad er det for et Rusland, man skulle invitere? Det er der jo ingen, der ved. Og hvem er det, man skulle forhandle med? Der er diverse manglende forudsætninger for Ruslands medlemskab, men først og fremmest er der den, at situationen er så labil i øjeblikket, som vi ved den er.

Jeg vil også godt nævne Lebed og erindre om, at han jo har givet udtryk for med det mandat, han måtte have eller snarere mangle, men dog med den styrke, han har, at det var såmænd slet ikke så utænkeligt, at Rusland kunne godkende en udvidelse af NATO uden Ruslands egen deltagelse.

Så det er ikke så entydigt, som hr. Gert Petersen fremstiller det, at det kun kan opfattes på én bestemt mådeovre i Rusland.

Præsident Chirac har været nævnt, og jeg står her med en Ritzau fra i formiddag om præsident Chiracs forslag om, at man skal holde et formøde til det kommende topmøde i NATO mellem England, Frankrig, Tyskland, USA og Rusland. Der er forskellige reaktioner fra forskellige lande på det.

Jeg nævner det over for udenrigsministeren, som jo selvfølgelig kender til telegrammet og sagen, for blot af få bekræftet, at Danmark ikke er tilhænger af, at dette franske ønske bliver opfyldt, men at vi bakker op bag Amerika, som meget flot har sagt, at der ikke bør laves disse klassesdelinger inden for NATO.

Så skal jeg bare sige om dagsordensforslaget, at det nok er det længste, jeg har været med til at foreslå; for jeg er normalt modstander af dagsordener, der fylder en hel A4-side. Jeg mener ikke, at dagsordener normalt er egnede til det, men i dag har det nok været nødvendigt, og jeg finder den fortrinlig, selv om den ikke er så klar i visse retninger; forespørgerne har også forsøgt at udfritte os om, hvorfor den ikke er det.

Den er både målrettet og fuldt ud dækkende, men samtidig er den tilstrækkelig ukategorisk, således at den ikke låser igangværende overve-